

łączeniem czterobrygadowej organizacji pracy), godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego wymienione w ust. 1 powinny być podwyższone proporcjonalnie do stopnia skrócenia wymiaru czasu pracy. Dla pracowników zaliczonych do I lub II grupy inwalidów, których czas pracy na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1981 r. w sprawie czasu pracy i płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zaliczonych do I lub II grupy inwalidów (Dz. U. Nr 31, poz. 175) wynosi

7 godzin na dobę i 35 godzin na tydzień, godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego wymienione w ust. 1 ulegają zwiększeniu z zastosowaniem współczynnika 1,196.

7. Zwiększone godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego podlegają ustaleniu z dokładnością do 10 groszy. Końcówkę wynoszącą 1 do 4 groszy pomija się, końcówkę wynoszącą 5 do 9 groszy zaokrągla się do 10 groszy.

Załącznik nr 2

ZASADY USTALANIA MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO NA STANOWISKACH NIEROBOTNICZYCH

1. W ramach systemu finansowania środków na wynagrodzenia przedsiębiorstwa, stosownie do własnych potrzeb, mogą ustalać zakładowe tabele płac (w tym również widelkowe), z tym że miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego określone w tych tabelach mieścić się będą w następujących granicach:
 - 1) pierwsza kategoria zaszeregowania, najniższa — 2.800 zł miesięcznie,
 - 2) dwudziesta druga kategoria zaszeregowania, najwyższa — 12.000 zł miesięcznie.
2. Wymagana liczba kategorii zaszeregowania, przyjęta w zakładowych tabelach miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego na stanowiskach nierobotniczych, wynosi 22.
3. Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego wymienione w ust. 1 stanowią wynagrodzenie za pełny wymiar czasu pracy, obowiązujący daną grupę pracowników.

139

UCHWAŁA Nr 138 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lipca 1982 r.

w sprawie funduszu finansowania prac geologicznych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się fundusz finansowania prac geologicznych, zwany dalej „funduszem”.

2. Środki funduszu przeznacza się na finansowanie:

- 1) badań dla poznania budowy geologicznej kraju,
- 2) geofizycznych i wiertniczych prac regionalnych mających na celu stworzenie podstaw do poszukiwań złóż ropy naftowej i gazu ziemnego,
- 3) geologicznych prac poszukiwawczych dla ustalenia zasobów złóż kopalni (kategoria C₂),
- 4) geologicznych prac rozpoznawczych związanych z ustaleniem zasobów złóż kopalni stałych (kategoria C₁), z wyłączeniem złóż węgla kamiennego i złóż węgla brunatnego,
- 5) badań w zakresie nowych zastosowań kopalni w gospodarce; w tym również kopalni zastępczych.

3. Przepisów ust. 2 pkt 3 i 4 nie stosuje się do geologicznych prac poszukiwawczych i rozpoznawczych złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, prowadzonych na podstawie wyników badań określonych w ust. 2 pkt 1 i 2.

§ 2. Dochodami funduszu są:

- 1) opłaty za wydobyte ze złóż kopaliny, zwane dalej „opłatami”, wnoszone przez przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielnie pracy eksploatujące złoża kopalni, zwane dalej „jednostkami eksploatującymi”,
- 2) dotacje z budżetu Państwa.

§ 3. 1. Opłatę pobiera się za jednostkę (tonę, m³) wydobytej ze złoża kopaliny w wysokości 1% ceny zbytu kopaliny; z wyjątkiem węgla kamiennego, ropy naftowej i gazu ziemnego. Opłata, o której mowa wyżej, wynosi dla węgla kamiennego 0,2% ceny zbytu, a dla ropy naftowej i gazu ziemnego — 3% ceny zbytu. Opłaty te stanowią składnik ceny jednostki wydobytej kopaliny.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, ulegają podwyższeniu o 25% w razie przekroczenia przy wydobywaniu ze złoża kopaliny normatywu strat zasobów złoża, ustalonego odrębnymi przepisami.

3. Prezes Centralnego Urzędu Geologii może na udokumentowany wniosek jednostki eksploatującej obniżyć opłatę lub zwolnić z opłat, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 4. Opłatę wnoszą jednostki eksploatujące w terminie do dnia 25 miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym.

§ 5. 1. Dysponentem funduszu jest Centralny Urząd Geologii.

2. Środki funduszu są przeznaczone na finansowanie wydatków związanych z prowadzeniem badań geologicznych określonych w planach centralnych.

§ 6. 1. Prezes Centralnego Urzędu Geologii powoła Geologiczną Radę Programową jako organ doradczy i opiniodawczy Centralnego Urzędu Geologii w zakresie kierunków badań i prac finansowanych z funduszu.

2. Szczegółowy zakres działania i tryb pracy Rady, o której mowa w ust. 1, określi regulamin nadany przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii.

§ 7. 1. Środki funduszu gromadzone są na wyodrębnionym rachunku Centralnego Urzędu Geologii w Narodowym Banku Polskim.

2. Prezes Centralnego Urzędu Geologii w uzgodnieniu z Ministrem Finansów określi szczegółowe zasady i tryb wnoszenia opłat i wydatkowania środków funduszu.

§ 8. Przepisów uchwały nie stosuje się do eksploatacji złóż wód podziemnych, torfu uznanego za leczniczy i kopalin towarzyszących kopalinie głównej oraz złóż kopalin, dla których odrębnymi przepisami ustalono obowiązek zatwierdzenia karty rejestracji złoża.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

140

UCHWAŁA Nr 140 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie kierowania pracownikami na studia doktoranckie dla pracujących oraz w sprawie ulg i świadczeń przysługujących tym pracownikom.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 156 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1971 r. w sprawie kierowania pracownikami na studia doktoranckie dla pracujących oraz w sprawie ulg i świadczeń przysługujących tym pracownikom (Monitor Polski Nr 45, poz. 287) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6 ust. 1 wyrazy: „1.000 złotych” zastępuje się wyrazami: „1.800 złotych”, a wyrazy: „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami: „18 miesięcy”;

2) w § 7 pkt 2 wyrazy: „do 600 zł” zastępuje się wyrazami: „do 1.500 zł”, a wyrazy: „koszt noclegu w przeciętnej wysokości 40 zł za 1 nocleg” zastępuje się wyrazami: „koszty noclegów obliczone na podstawie ryczałtów przysługujących za noclegi w czasie podróży służbowych na obszarze kraju”;

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

141

UCHWAŁA Nr 141 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie powołania oraz zakresu działania Komitetu Nagród Państwowych.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 210 Rady Ministrów z dnia 11 listopada 1975 r. w sprawie powołania oraz zakresu działania Komitetu Nagród Państwowych (Monitor Polski z 1975 r. Nr 38, poz. 224 i z 1979 r. Nr 17, poz. 103) po § 17 dodaje się § 17a w brzmieniu:

„§ 17a. W 1982 r. nagrody państwowe nie zostaną przyznane. Zgłoszone wnioski o przyznanie nagród państwowych będą rozpatrzone w 1984 r.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

142

UCHWAŁA Nr 142 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie określenia obowiązków inwestorów w zakresie ustalania zasobów złóż kopalin przed podjęciem działalności inwestycyjnej związanej z eksploatacją złoża kopaliny lub jej przeróbką.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. z 1960 r. Nr 52, poz. 303 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W § 14 ust. 1 uchwały nr 66 Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1975 r. w sprawie określenia obowiązków inwestorów w zakresie ustalania zasobów złóż kopalin przed podjęciem działalności inwestycyjnej

związanej z eksploatacją złoża kopaliny lub jej przeróbką (Monitor Polski Nr 12, poz. 67) po wyrazie „kopaliny” przecinek zastępuje się kropką i skreśla się wyrazy: „jeżeli wartość rocznej produkcji zakładu nie przekracza 2 mln złotych”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski